

Під час літніх канікул моя сім'я вирушила в морську подорож на плавучому палаці. Понад усе я мріяла зустріти русалку, хоча мій тато каже, що їх не існує!

Та коли я спустилася на нижню палубу, то побачила її – справжню

русалку!

“На допомогу!” – кричала вона.
О, ні! Русалка заплуталася в сітках!

“Дозволь мені допомогти”, – я подала русалці руку, щоб вона вибралася на палубу, і троді звільнила її з сімей.

“Дякую! – сказала русалка. – Мене звати Уна”.

Зустріч була приємна, але моїй новій подружці треба було вже пливати назад.

“Нам не можна довго бути на суші”, – пояснила вона. Але в воді Уна зрозуміла, що поранила хвіст і тому не може пливати. Я захотіла допомогти їй.